

„Atmosféra Žižkovských mezdídvorků je naprosto výjimečná,“ říká Slávka Hladíková

29.05.2019

Festival Žižkovské mezdídvorky probíhá na dolním Žižkově již osmým rokem. Za tu dobu se stal vyhledávanou senzací místních obyvatel, kteří zpřístupňují své skryté dvorečky sousedům a podílejí se na programu. Jak bude vypadat letošní ročník, který se koná 8. června, více přiblížila organizátorka akce Slávka Hladíková.

Jak došlo k tomu, že jste se zapojila do [Žižkovských mezdídvorků](#) a nyní akci spolupořádáte?
Kavárnu jsme založili před dvěma lety, nikdo nás tu neznal. Přidali jsme se k 6. ročníku festivalu a akce nám přišla naprosto super. Žižkovské mezdídvorky nám pomohly nastartovat naše podnikání. Poté ale nastala situace, že se původní organizátorka z časových důvodů nemohla podílet na dalším ročníku a došlo k tomu, že organizace festivalu spadla na nás.

Dá se říct, že [Žižkovské mezidvorky](#) rozvíjí sousedskou pospolitost?

Stoprocentně. Za dva roky provozu kavárny na dolním Žižkově se snažíme zapojovat do různých malých projektů místní komunity. Můžu zmínit třeba Přestupní stanici, Green Decor, aktuálně Locked in Prague, což je „únikovka“ v Husitské ulici, která je do akce také zapojena.

Jak se zrovna „únikovka“, hra, v níž účastníci snaží myšlením přijít na rozluštění skrytého příběhu, může podílet na Mezidvorcích?

Měli jsme zde zrovna team building, který nás hodně spojil dohromady (smích). Je tu hodně malých místních provozovatelů, kteří tu jsou hodně dlouho a znají se navzájem. Jsem ráda, že naše kavárna do téhle komunity zapadla. Atmosféra festivalu je naprosto výjimečná a zájem mezi místními obyvateli veliký.

Festival je také specifický svým prostředím. Odehrává se většinou mezi žižkovskými pavlačemi, které nikde jinde nejsou...

Dnes jsou již pavlače zasklené, nikoliv otevřené jako kdysi. Dokonce některé mají ještě záchody na konci pavlače! Krásně jsou vidět z vrchu Vítkova. Pavlače jsou unikát, nikde se již nestaví a je to skutečná tvář Žižkova.

Co jsem viděl na vlastní oči, některé mezidvorky mají charizma zanedbaného prostoru. Je to záměr?

Většina domů spadá do soukromého vlastnictví, úprava je v režii majitele. Ten náš má natřenou fasádu, přestože vstup po schodech nahoru je zanechán skoro v původním stavu. Samozřejmě prioritou zůstávají fasády domů. Musím tímto poděkovat městské části za Antigraffiti program, je paráda, že čmáranice opravdu rychle mizí.

Kdysi bylo běžné, že v mezidvorcích si lidé pěstovali králíky nebo slepice...

(Smích) Dnes jsou to spíše zahrádky, kde se pěstují kytičky nebo zelenina. Umím si ale představit, že i s těmito zahrádkáři vymyslíme program a pokusíme se je příště zapojit.

Na která místa se vyplatí ještě zajít v rámci festivalu?

Potěšilo mě, že se do letošního ročníku zapojili také divadelníci. Žižkovské divadlo Járy Cimrmana přislíbilo účast, což považuji za úspěch vzhledem k jejich obrovské vytíženosti. Jejich dvoreček je malebný a myslím, že mnozí lidé ho ani neviděli. Používá se hlavně jako zásobování divadelního baru. Za zmínku stojí určitě Přestupní stanice, je to srdcovka Žižkovských mezidvorků. Jejich program je moc pěkný, zároveň koncept pomáhá těm, kteří se ocitli v nouzi.

Pocházíte z Žižkova?

Nejsem rodilá, ale pojí mě s ním mnoho vzpomínek. Bydlela jsem na Vinohradské, pracovala v Riegrových sadech, poté na dolním Žižkově. To bylo ještě v době, kdy nebyl tolik komerční, přesto se ale dosud nemůže srovnat s okolím náměstí Jiřího z Poděbrad.

Vidíte rozdíl mezi Vinohrady a dolním Žižkovem?

Miluji trhy na Jiřáku, přesto mi ale přijde, že dolní Žižkov působí tajemně. Před námi tu sídlil bar Obýván, který měl také svoji atmosféru. Ještě dnes se stane, že tu zastaví motorkář v kožené bundě a diví se, že již neexistuje. Měl zahrádku jako my, a podle sousedů to tu hodně žilo a tolerance tu musela fungovat.

Znáte historii Žižkovských mezidvorků? Jak festival vznikl?

Nápad vzešel od Žižkováků, a to je na tom krásný. Stále pokračujeme v té původní myšlence a zapojujeme spoustu dalších lidí do festivalu. Udržujeme sousedské vztahy, prohlubujeme je a spojujeme místní dohromady.

Je nějaký dvorek, o který jste usilovali, aby se akce zúčastnil, ale nevyšlo to?

Letos jsme dělali nábor nových dvorků, dokonce jsme měli letáky, které putovaly do různých schránek. Bylo by moc fajn, aby se zapojovalo víc domů, které jsou stále v utajení a nikdo o nich neví. Mým snem je, aby se zrekonstruované Kostnické náměstí se svojí kavárnou mohlo v příštím roce akce zúčastnit. Ačkoli to není „dvorek“, bylo by to ideální místo, odkud by lidé mohli dvorky navštěvovat – řekněme takové centrum Mezidvorků s dostupnými informacemi!

Pavlačové domy zpopulárněly seriály i filmy, kde probíhala „pavlačová“ komunikace mezi obyvateli. Jak se baví lidé mezi sebou dnes?

Přestože jsou pavlače zasklené, i tak vidíte běžný život obyvatel. Suší prádlo, zajdou si na kafe, klábosí... Komunikace tu probíhá velice čile.

Text a foto: Martin Hošna

Žižkovské mezidvorky

je jednodenní multižánrový festival, který se koná každým rokem na dvorcích a ve vnitroblocích dolního Žižkova. Dvorky a zahrádky ve vnitroblocích nabízí úžasný klid a návštěvník tak téměř zapomene, že se právě nachází v centru Prahy. Každý z dvorků je navíc jiný, zároveň ideální pro různorodé aktivity od výstav, koncertů až po opékání buřtů nebo dokonce tetovacích dýchánek. Letos se koná 8. ročník festivalu 8. června a zapojilo se do něj 13 dvorků. Poprvé se zapojilo i Žižkovské divadlo Jára Cimrmana, Gymnázium a hudební škola hlavního města Prahy nebo Locked in Prague a Clown and Bard. Samozřejmě se můžete těšit na bohatý program i na dvorcích, které se do festivalu zapojují pravidelně, jako jsou Galerie Prokopka, Bike Jesus, Punctum, Mon Ami, My Coffee Story, Přestupní stanice, Zastav se, Brix Bar & Hostel a Betlémská kaple.

